

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Retsforbundets udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1980

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[Retsforbundets udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik](#) 3

[Retsforbundets udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik](#) 4

[Retsforbundets udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik](#) 5

[Retsforbundets udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik](#) 6

FE119804

RETSFORBUNDET

Danmarks Retsforbund, Kroghsgade 1, 2100 Kbh. Ø., tlf. (01) 20 08 83.

RETSFORBUNDETS UDENRIGS-, SIKKERHEDS- og FÖRSVARSPOLITIK.

I Retsforbundets idéprogram hedder det:

"Retsstatens udenrigspolitik bygges på ønsket om et mellemfolkeligt samarbejde i overensstemmelse med ånden i dette program.

Det er statens opgave at arbejde for en international retsorden og dens sikring ved en verdensmyndighed med de nødvendige beføjelser og magtmidler.

Et forsvar med de for den offentlige sikkerhed nødvendige frivillige styrker opretholdes.

Staten kan indgå aftaler med andre lande til løsning af regionale opgaver og varetagelse af fællesanliggender".

I vort arbejdsprogram har vi udbygget og konkretiseret disse principper, og vi beskriver her målet for Danmarks udenrigspolitik, som er "at sikre Danmarks selvstændighed, frihed og fred og at få skabt en international retsorden til sikring af fred i verden".

Det vil sige, at det centrale i Retsforbundets udenrigspolitik er at få nationernes og pagtsystemernes internationale anarki og selvtagt erstattet af en international retsorden. Institutionelt ønsker vi dette mål nået ved en omdannelse af Forenede Nationer til en verdensmyndighed med de nødvendige beføjelser og magtmidler.

Dette betyder, at i Retsforbundets platform er hensynet til FN i udenrigspolitiske, herunder sikkerhedspolitiske, spørgsmål prioriteret højere end andre internationale forpligtelser, Danmark har påtaget sig, herunder NATO og EF.

Retsforbundets syn på de militære pagtsystemer beskrives i vort arbejdsprogram således:

"Retsforbundet mener, at blokpolitikken ikke i det lange løb kan betrygge verdensfreden. Indtil FN er blevet i stand til at garantere Danmarks sikkerhed, må vort sikkerhedsproblem løses på anden måde. Løbende ekspertmæssige og politiske undersøgelser af NATO, et nordisk forsvarsforbund og andre sikkerhedspolitiske muligheder må fremmes. Befolkningen bør ved en folkeafstemning have lejlighed til at tage stilling til Danmarks sikkerhedspolitik".

Med denne stærke vægt på FN, denne afstandtagen fra blokpolitik som en langsigtet løsning og dette stående spørgsmålstejn ved NATO som den rigtige kortsigtede sikkerhedspolitiske løsning for Danmark, kan Retsforbundet ikke karakteriseres som et pro-NATO parti i samme forstand som de partier, hvis svar i enhver sammenhæng og enhver krisesituation udelukkende er: mere militær.

Det vil være nøjagtigt lige så uberegtiget at beskrive Retsforbundet som et anti-NATO parti på linje med de partier, som kræver Danmarks udtræden af NATO og betingelsesløs afskaffelse af ethvert militært forsvar. Sådanne krav vil Retsforbundet ikke formulere.

Den globale virkelighed og Danmarks sikkerhedspolitiske situation er nemlig sådan, at hverken den enøjede militarisme eller den ubetingede pacifisme leverer svaret på disse fundamentale problemer. Hvad enten vi finder svaret alene i militære midler eller i ensidig afrustning, ender vi i regnarok.

Dermed er vi ved den side af Retsforbundets udenrigspolitik, som sammen med vor stærke prioritering af en international retsorden danner vort konstruktive bidrag til Danmarks sikkerhedspolitik, nemlig det, der i vort idéprogram formuleres som "et mellemfolkeligt samarbejde i overensstemmelse med ånden i dette program".

Det vil sige, at vi virker for den totale og betingelsesløse frihandel

mellem nationerne, i erkendelse af, at handelskrig og protektionisme er blandt de faktorer, som stærkest fremmer ufred, undertrykkelse, krig og fattigdom, og i erkendelse af, at udveksling af varer og tjenesteydelser og frit samkvem mellem folkene er blandt de faktorer, som stærkest fremmer fredens sag.

Under indtryk af verdenskrisen går der i disse år en stærk protektionistisk bølge gennem verden, ikke mindst den rige verden, der i voksende grad indsnævrer de fattige og mellemindustrielle landes muligheder for at afsætte deres varer til os. Det er sikkerhedspolitisk dødsensfarligt, fordi en sådan politik holder den forarmede del af verden nede i nød, fattigdom og sult og skaber derved grobund for totalitære regimer, det være sig kommunistiske magtovertagelser eller reaktionære militærdiktaturer.

Det er trist, at Retsforbundet i praksis er det eneste parti i Folketinget, som konsekvent bekæmper protektionismen og forfægter frihandelens sag. Men så meget større er vor forpligtelse på dette område.

Vort idéprogram er endvidere skrevet i en ånd, der gør det klart, at vi ikke alene har en forpligtelse til at løse jordproblemet her i vort land, men at vi også må bidrage til, at Danmark gennem FNs institutioner, eller ved oprettelsen af nye, gør det lidet, vort land formår for at skabe en mere retfærdig fordeling af klodens ressourcer.

Dette gælder retten til verdenshavenes naturværdier, og det gælder løsningen af jordfordelingsproblemet, som er langt det mest brændende spørgsmål i næsten alle udviklingslandene. Derfor foreslår vi i arbejdsprogrammet oprettet en jordreformorganisation under FN, der kan give de fattige lande hjælp til at gennemføre jordreformer.

Det farligste Vestens lande kan gøre under det vældige krav om social retfærdighed, der går over den 3. verden - herunder revolutionære ændringer i jordfordelingen og omstyrtelse af godsejervældet - er at støtte reaktionære regimer, som står i vejen for, at den fattige verdens hundreder af millioner bønder og arbejdere får deres ret. Derfor må Danmark utvetydigt sige fra, når f.eks. USA eller andre vestlige lande understøtter reaktionære regeringer og dermed forhaler grundlæggende ændringer - ofte med det resultat, at når disse uundgåeligt indtræffer, sker det med et umenneskeligt kommunistisk diktatur som resultat til yderligere fare for den vestlige verdens sikkerhed.

Der er bred enighed såvel mellem freds- og konfliktforskerne som mellem andre sikkerhedspolitiske eksperter om, at der er ringe sandsynlighed for, at en 3. verdenskrig vil bryde ud i Europa, men også om, at faren i foruroligende omfang er tilstede for, at en international konflikt i Afrika eller Asien meget let kan indblande NATO- og Warszawapagtens ledende lande og dermed trække Europa ind i krigen. Derfor er en langsigtet sikkerhedspolitik, som den Retsforbundet står for, også i den forbindelse en betingelse for menneskehedens overlevelse.

Det ligger klart, at vi fortsat modsætter os, at EF, som det nu sker i hastigt voksende omfang, bliver et udenrigs-, sikkerheds- og måske efterhånden et forsvarspolitisk fællesskab. Vi gør det, fordi der her vil blive tale om en ny supermagt eller blokdannelse. Dem har verden nok af. Vi gør det, fordi Danmarks udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik er det danske folks eget anliggende, og det har ingensinde delegeret sin selvbestemmelsesret væk til nogen på dette område. Og vi gør det, fordi EFs udenrigs- og sikkerhedspolitiske profil vil træde i vejen for, at Danmark kan optræde selvstændigt eller sammen med de øvrige nordiske lande, hvis synspunkter i store internationale krisespørgsmål næsten altid ligger os nærmere end EF-landenes.

Det er væsentligt at understrege forskellen på NATO og EF. Danmark har ikke afstået nogen art af suverænitet til NATO. Det har vi derimod til EF. NATO-medlemskabet kan opsiges med 1 års varsel, mens medlemskabet af EF principielt er uopsigeligt. En forskydning af den sikkerhedspolitiske balance i Vesteuropa, så USA og Canada i stigende grad bliver militært desengageret, vil fremme de kræfter, der arbejder på, at EF skal have en sikkerheds- og forsvarspolitisk dimension. En sådan udvikling vil hverken være i Danmarks eller verdensfredens interesse.

På hele denne baggrund kan det ikke være aktuelt for Retsforbundet at rejse krav om Danmarks øjeblikkelige udtræden af NATO. Vi må imidlertid være på vagt for, at Danmarks NATO-forpligtelser ikke udvides udover dem, der er hjemlet i traktaten. Det vil sige, at NATO alene omfatter de europæiske og nordatlantiske territorier, og at det intet har med f.eks. Mellemøsten eller det fjerne Østen at gøre. Danmark bør ikke i fredstid modtage stationering af fremmede tropper (heller ikke i en spændt international situation), hvorimod vi nok bør acceptere NATO-depoter i Danmark til forsyning af tilkaldte allierede tropper efter fredsbrud. Endvidere bestemmer Danmark alene forsvarsudgifternes størrelse, og de kan ikke friholdes for enhver besparelse. En dansk vurdering af den internationale og sikkerhedspolitiske situation, kombineret med vor økonomiske evne, må bestemme niveauet.

På det forsvarspolitiske område stiller Retsforbundet frem for alt ubetinget krav om frivillighed. Det afgørende for os er naturligvis det enkelte menneskes personlige frihed, og vi kan konstatere, at tvangsudskrivningen i stigende grad føles som en uretfærdig og urimelig særbyrde. Vi har ofte fastslået, at kun gennem frivilligt personel kan man få de rigtigt motiverede folk, og også dette bekræftes idag. Vi kan desuden slå fast, at uanset hvordan man ser på værdien af et militært forsvar, får man det bedste udbytte for midlerne gennem en frivillig ordning. Endelig er det i dag en kendsgerning, at kun 1/3 af forsvarets samlede personel er tvangsudskrevet. Det er alene et spørgsmål om politisk vilje til at gå over til fuld frivillighed, hvorved også den uretfærdige tvangsudskrivning til civilforsvar og militærnægtertjeneste kan afvikles. Indtil det sker, må det være en opgave at skabe ligestilling mellem militære og ikke-militære værnepligtige.

Folketingsgruppen har som bekendt stillet forslag om afvikling af tvangsudskrivningen og et - subsidiært - forslag om ligestilling mellem de forskellige grupper af værnepligtige. Vi har tilskrevet regeringen vor vilje til at gå ind i forhandlingerne omkring den ny forsvarsordning på betingelse af, at frivillighedsprincippet gennemføres, og vi har endda under den forudsætning kunnet acceptere regeringens ønske om en O-løsning (altså ingen besparelser, men heller ikke udgiftsforøgelse).

Som en konsekvens af de videregående sikkerhedspolitiske synspunkter, der er vore, modsætter vi os nedskæringer på U-lands-bistanden. Vi har endda kritiseret den langsomme stigningstakt, der allerede er gennemført, ligesom vi i overensstemmelse med arbejdsprogrammet har virket for, at handelspolitiske bindinger fjernes fra U-landsbistanden.

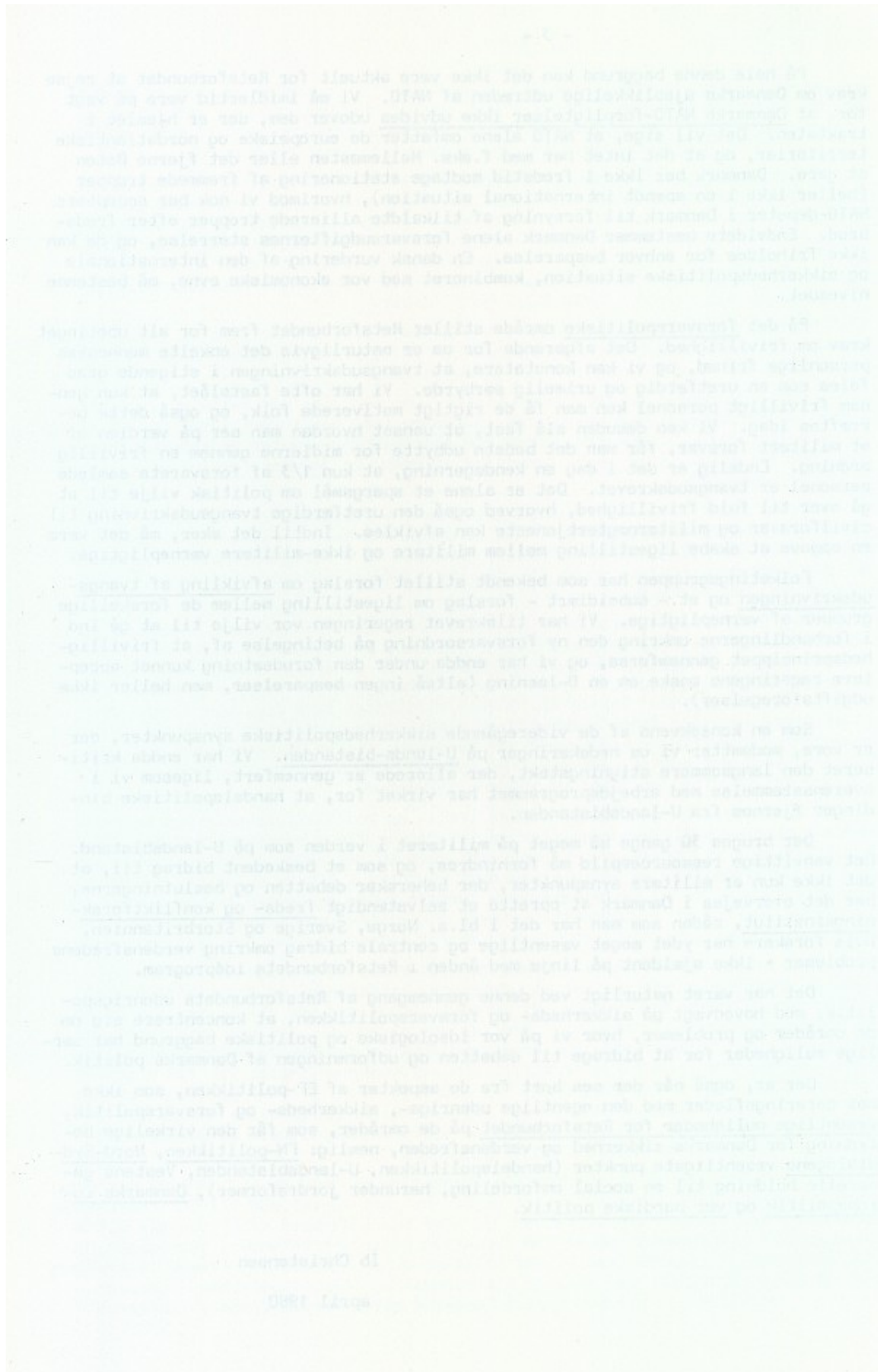
Der bruges 30 gange så meget på militæret i verden som på U-landsbistand. Det vanvittige ressourcespild må forhindres, og som et beskedent bidrag til, at det ikke kun er militære synspunkter, der behersker debatten og beslutningerne, bør det overvejes i Danmark at oprette et selvstændigt freds- og konfliktforskningsinstitut, sådan som man har det i bl.a. Norge, Sverige og Storbritannien, hvis forskere har ydet meget væsentlige og centrale bidrag omkring verdensfredens problemer - ikke sjældent på linje med ånden i Retsforbundets idéprogram.

Det har været naturligt ved denne gennemgang af Retsforbundets udenrigspolitik, med hovedvægt på sikkerheds- og forsvarspolitikken, at koncentrere sig om de områder og problemer, hvor vi på vor ideologiske og politiske baggrund har særlige muligheder for at bidrage til debatten og udformningen af Danmarks politik.

Der er, også når der ses bort fra de aspekter af EF-politikken, som ikke har berøringsflader med den egentlige udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik, væsentlige muligheder for Retsforbundet på de områder, som får den virkelige betydning for Danmarks sikkerhed og verdensfreden, nemlig: FN-politikken, Nord-Syddialogens væsentligste punkter (handelspolitikken, U-landsbistanden, Vestens generelle holdning til en social omfordeling, herunder jordreformer), Danmarks Europapolitik og vor nordiske politik.

Ib Christensen

april 1980

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk